
Доживљаји мачка Тоше -Бранко Ћопић

О писцу

Бранко Ћопић (01.01.1915 – 26.03.1984) познати књижевник за децу.Његови романи су превођени на стране језике.Много школа,улица и познати Београдски мост носи име по њему.

О делу

Мачак Тоша је славан и несташан мачак који често доживи неку пустоловину живећи са воденичаром чича Тришом.Прича је написана на веома занимљив и загонетан начин, како вечити непријатељи(пас и мачка;мачка и миш) могу бити једно другом од користи и чак постати најбољи пријатељи.Такође се види да тек кад нешто нама драго изгубимо, увидимо колико нам недостаје.У овој књизи све је могуће!Мачак Тоша и млинар Триша живе у миру и слози у старом млину.Тај мир нестаје једног дана када чича Триши нестане сочно парче сланине.Тоша није ни слутио да ће упасти у велику невољу због свог задовољства.Чича Триша није више могао да трпи и опрашта мачкове несташлуке па у љутњи хтеде да га баци у вир.Тражећи изговоре млинар није могао да баци Тошу.Његов мачак чинио му се ипак бољи и дражи од сваког вира.Ноћ је падала а млинар и његова дружина су наишли на крчму која је имала чудан назив „ Крчма код три магарца“.Млинар и крчмар су се убрзо напили и почели да предвиђају чудне ствари.У једном тренутку млинар се сетио свога цака и однео га на обалу реке.Запитао се да ли он треба да баци цак или цак њега?Пошто га цак није бацио у реку он му се захвали и обећа да неће више да му краде сланину,али да иде поново пити.До поноћи су се толико напили да нису више знали ко је крчмар а ко млинар.Кенули су ка Тоши да им помогне око распознавања.На обали реке нису нашли цак са Тошом.Ујутру млинар је тражио свог мачка,плачним гласом га дозивао али није га нашао.Причао је млинар да Тоша вреди три царевине.Тужан млинар се ватио у крчму и на веома чудан начин са крчмаром се досетио да напишу оглас о Тошином нестанку.Уз боцу вина сатављен је оглас за препознавање мачка и цака а још занимљивија награда за проналазача.Од млинара Трише пуну боцу брашна а од крчмара Винка Шљивића врећу ракије!Док су они Тошу оплакивали,наш славни мачак је завршио на вашару у Преварантовцу.Тоша је представљен као лав. Бели миш Пророк који је такође на

вашару имао тачку прорицања судбине,из радозналости упао у џак са мачком и настао је бег у целом граду.Тоша завршава код једног сељака чича Брке,који је имао проблем са медведом који му је целе године крао кукуруз и крушке.Он га је однео у своју њиву у планину да отера медведа.У планини осташе сами мачак и миш.Свесни да су у опасности,договорише се да једино ако удруже снаге могу се из невоље извући.

Нови пријатељ којег су срели био је пас Шаров,и то чича Брке који је морао да чува крушке од медведа Крушкотреса Кукурузовића.Удруживши се са псом направише план да медведа отерају из планине.У томе су и успели.Док су спавали Тоша опет заврши у џаку чича Брке са новим задатком да отера све мишеве из његове куће.Миш пророк је проглашен за војводу мишева.Забринут за свог друга мачка поче да га тражи.Нашао га је везаног на тавану али уместо мишева опет је вребао сланину.Ослободивши свог пријатеља Пророк је морао да их напусти.Шаров и Тоша кренули су ка млину.Лукави Жућа је искористио Тошино одсуство да се приближи млинару,али није могао да замени место у млинаревом срцу.Тоша је осетио да га млинар још воли и да му је опростио несташлук.Љути Тоша изазвао је Жућу на мегдан у коме му је помогао Шаров,и изашли су као победници.У част мачковог повратка млинар је најпрви велику забаву,на коју је позван и крчмар Винко и славили су дуго у ноћ.

Чича Тришина воденица без престранка меље,пас Шаров и мачак Тоша седе и верно је чувају.Њихово „немогуће „ пријатељство и слога трајало је годинама...Само медведу Крушкотресу који је пола дана јурио чича Брку да се с пријатеље није пошло за руком.

„Пријатељ се у невољи познје,ко злато у ватри!“